

Instruktion för riktning af sågklingor

af V. Th. Wahlström, Ulfvafors Bobinfabrik, Elsterbro.

För verkställandet af detta arbete fordras följande verktyg: Ett städ, en hammare och 2 st. linialer, hvilka senare kunna tillhyflas af torr kvistren furu och hafva följande dimensioner. Den ena 1 meter och den andra $\frac{1}{2}$ meter lång, båda omkring 60 mm. breda och 15 mm. tjocka.

Det första man efterser vid en klinga är, om den har några brännblåsor. I så fall borttagas de på följande sätt: Ett ritpapper (eller i brist därpå ett sockertoppspapper) lägges på städet och däröfver lägger man brännblåsans ihåliga sida samt hamrar på den förhöjda sidan tills den korta linialen visar att sidan där blåsan varit är jämn. Skulle brännblåsan vara af större omfång och ofvannämnda förfarande ej synas vara nog, måste man medelst lindrig hamring från blåsan ut mot tandgången få klingans gods riktigt.

För att sedan undersöka huru och på hvad sätt klingan är slak eller skef, håller man den i nästan vågrät ställning med ett par tänder hvilande å städet och motsatt kant i ena handen. Därpå fattar man den långa linialen och håller den tvärs öfver hela klingan. Visar sig då linialen ligga an endast invid klingans centrum, men falla ifrån vid ytterkanterna, är den för slak i tandgången och måste hamras inifrån centrumhålet till 3 å 4 tum från ytterkanten, som kallas för "spännbandet" och hvilket måste lemnas orördt. För att hamringen skall ske med beräkning, tages en bit krita och uppdelas klingans båda sidor i åttondedelar, eller ännu bättre i sextondedelar. Hamringen sker möjligast lika mycket å klingans båda sidor, och då man fått klingan lika styf öfver allt så att linialen ligger jämt an, reser man upp klingan på kant i lodrätt riktning och undersöker med den korta linialen, om det finnes några "knölar" utefter klingans sidor. Dessa borttagas med hammarens pen, därvid slaget sker rätt ut. Då dessa äro borttagna å båda sidor undersökes medelst den långa linialen rätt öfver centrum, om klingan har några "brott". Dessa borttagas i så fall äfven med hammarens pen, men slaget i tvär riktning.

Skulle vid insättning af ny klinga densamma visa sig vara för slak vid centrum, måste man medelst lindrig hamring å klingans ytterkant (å det s. k. "spännbandet") söka därstädes sträcka densamma, tills den blir styf.

All hamring sker alltid å klingans förhöjda sida, och ingen hamring får ske utan att linialerna utvisa nödvändigheten häraf. Där dessa hårdast ligga an måste slagen falla. Då linialerna ligga an öfverallt vid klingans såväl liggande som stående ställning, är den färdig att insätta för arbete, och kan man då vara säker på att den är lagom styf i godset, och att, om rätt skränkt och filad, den äfven går rätt.

Janssons Lith. Tr., Kalmar.

nr 1900.

